חלוש שני עוכלתן. שריר [ו] דילמא חלוש שני של ליל הממרת: **שאינו עושה ליום.** לתותו [יא] שעל המדן שהרי כל הלילה כשר להעלותן מן המדן ולמזבח [ז] לכתיב לך ילין חלב חגי עד בקר הא כל הלילה ילין: **עושה עיכול.** לשרירי דמערכה: **אין כהן עיכול לעולם.** וכל [יב] שפוקעין יחזיר ומועלין בהן עד שיעשו דשן: **כל היכא דמשכחא לה רבי.** הלכך פרשו קודם חצות נמי הרי הן עיכול בחלוש ואפילו החזירן למחר חצות [יג]: **אין מועלין בהן.** ולא [יד] צריך להחזירן. ויש"ו מידי מעילה גרסי' ולא נהניו מדרבנן: **ות"ר חייא בר חנא.** נמי כרב יוסף: **וכן חני בר קפרא.** כרב יוסף: **רבה ורב חסדא במאי פליגי.** לומר דלא הוי עיכול בחלוש: **בזמיניס.** לפילו הוקטו לא הוי עיכול דשומנן מעכבן מליעשות דשן: **תילתא דלא ירדו.** לותן שמלמן בשחר ברשת המזבח שלא במערכה: **תלת דירדו.** מן המזבח למחר עמוד השחר מיבעי לך מי הוי כשחר לגיס ופסליס בעמוד השחר ותנן [טו] **: או דילמא אין ליום מועלת.** ולא נפסלו ויחזור ויעלם: **לשלחן מדמינן לה.** למזבח שאין לחם הפניס נפסל עליו אם לן או נזו למחר זמנו: **דתנן אפי' היה על השלחן ימים רבו.** במנחות תנן לה סידר את הלחם ולא הגזיכין בשחר בשחר והקטיר את הגזיכין [בשבת] פסולה לפי שמחוסרים בשבת [טז] זמן שלריכין לעמוד עליו שבעת ימים כילד יעשה זה שסידרם בשחר בשבת יעיכנה לשבת הבאה שאפי' היה כו': **או דילמא לקרקע עזרה מדמינן לה.** להא [יז] לפלא גניז היא כמותה ולא כלי שרת כשלחן: **מקטיר והולך ועולה.** לאפילו אחריני ליום מועלת בשחר המזבח מסקינן להו במערכה [יח] שהרי פסולין שעלו לא ירדו: **רבה אמר לא יעלו.** ליום מועלת והוו להו פסולין וכיון דירדו לא יעלו: **אם המזבח.** ומשחת את המזבח לרבות את הכבש: **ס"ג כלי שרת מניין** [ח] **כל הנוגע בהן יקדש: מהו שיקדשו פסולין.** הוא סבור לעניו פדיון קמיבעיא ליה כגון מנחה טמאה שקדשה בכלי שרת מי קדשה קדושת הגוף ולא נפקא [יט] להו לחולין דקדשה כלי מע"פ שהיא טמאה או לא קדשה ותנן [כ] **: מתי יגאו** שקיבלו

חצות שני עוכלתן רב חסדא אמר עמוד השחר עוכלתן אמרי בי רב מאי מעמא דרב חסדא ומה חצות שאין עושה לינה עושה עיכול עמוד השחר שעושה לינה אינו דין שעושה עיכול פירשו קודם חצות והחזירן לאחר עמוד השחר רבה אמר חצות שני עוכלתן רב חסדא אמר אין בהן עיכול לעולם מתקיף לה רב יוסף ומאן לימא לן דחצות בראש המזבח משויא להו עיכול דילמא כל היכא דמשכחא להו משויא להו עיכול [א] שלחו מתם הלכתא כרב יוסף איתמר נמי א"ר חייא בר אבא [ב] אפירשו קודם חצות והחזירן אחר חצות לא נהנין ולא מועלין וכן תנא בר קפרא פירשו קודם חצות והחזירן לאחר חצות יוצאין מידי מעילה א"ל רב פפא לאביי וכי מאחר דשלחו מתם הילכתא כרב יוסף וא"ר חייא בר אבא וכן תני בר קפרא רבה ורב חסדא במאי פליגי אמר ליה בשמנים בעא מיניה רבא מרבה [ג] לינה מועלת בראשו של מזבח או אינה מועלת בראשו של מזבח היכי דמי אילימא דלא ירדו השתא לנו בעזרה אמרת דלא ירדו בראשו של מזבח מיבעיא ואלא [ד] דירדו לשלחן מדמינן לה דתנן [ה]אפילו הן על השלחן ימים רבים אין בכך כלום או דילמא לקרקע [ו] מדמינן א"ל [ז]אין לינה [ח] בראשו של מזבח קיבלה מיניה או לא ת"ש דאיתמר איברים שלנו בעזרה מקטר [ט] והולך כל הלילה [י]לן בראשו של מזבח מקטר והולך לעולם ירדו רבה אמר יעלו רבא אמר [יא]לא יעלו ש"מ לא קיבלה מיניה ש"מ: כשם שהמזבח מקדש כו': [ב]תנו רבנן [1]הנוגע במזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין ת"ל [2]את [ג] המזבח כלי שרת מניין ת"ל [3]כל [ד] הנוגע בהם יקדש [ה]בעא מיניה ר"ל מר"י [ו]כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין א"ל תניתוה כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן כך כלים מקדשין [ז] א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי [יב]א"ר יוחנן משום ר' יוסי בר' חנינא אמרי בי רב מ"ט דרב חסדא. מע"ג דאמרי בי רב [ט] רב הונא ורב חסדא תלמידו [י] שמע מינה נמי אמרה ופי' טעמו והש"ס קבעינן בגמרן זה מ"ט דרב חסדא אי נמי מגיטו שרב הונא רגיל לשנות כדאמר בגיטין (דף ז.). חסדא שמך ומחסדאין מילך ובמסכת שבת (דף פב.) מ"ט לן חסדא דמחדדן שמעתתיה: גבי רב חסדא דמחדדן שמעתתיה: **מה חצות שאין עושה לינה כו'.**

ורבה לטעמיה דאית ליה בשמנין אין ליום מועלת בראשו של מזבח ולית ליה ק"ו דרב חסדא דאיכא למיפרך מה לחצות שכן עושה עיכול בראשו של מזבח דשם פקע לן יחזיר תמר בעמוד השחר שאין ליום פוסלת בראשו של מזבח כך אמר ר' יוסף ה"ה רב אמר אין בהן עיכול לעולם. מתקיף לה רב יוסף ומאן לימא לן דחצות בראש המזבח משויא להו עיכול דילמא כל היכא דמשכחא להו משויא להו עיכול [א] שלחו מתם הלכתא כרב יוסף איתמר נמי א"ר חייא בר אבא [ב] אפירשו קודם חצות והחזירן אחר חצות לא נהנין ולא מועלין וכן תנא בר קפרא פירשו קודם חצות והחזירן לאחר חצות יוצאין מידי מעילה א"ל רב פפא לאביי וכי מאחר דשלחו מתם הלכתא כרב יוסף וא"ר חייא בר אבא וכן תני בר קפרא רבה ורב חסדא במאי פליגי אמר ליה בשמנים בעא מיניה רבא מרבה [ג] לינה מועלת בראשו של מזבח או אינה מועלת בראשו של מזבח היכי דמי אילימא דלא ירדו השתא לנו בעזרה אמרת דלא ירדו בראשו של מזבח מיבעיא ואלא [ד] דירדו לשלחן מדמינן לה דתנן [ה]אפילו הן על השלחן ימים רבים אין בכך כלום או דילמא לקרקע [ו] מדמינן א"ל [ז]אין לינה [ח] בראשו של מזבח קיבלה מיניה או לא ת"ש דאיתמר איברים שלנו בעזרה מקטר [ט] והולך כל הלילה [י]לן בראשו של מזבח מקטר והולך לעולם ירדו רבה אמר יעלו רבא אמר [יא]לא יעלו ש"מ לא קיבלה מיניה ש"מ: [ב]תנו רבנן [1]הנוגע במזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין ת"ל [2]את [ג] המזבח כלי שרת מניין ת"ל [3]כל [ד] הנוגע בהם יקדש [ה]בעא מיניה ר"ל מר"י [ו]כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין א"ל תניתוה כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן כך כלים מקדשין [ז] א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי [יב]א"ר יוחנן משום ר' יוסי בר' חנינא אמרי בי רב מ"ט דרב חסדא. מע"ג דאמרי בי רב [ט] רב הונא ורב חסדא תלמידו [י] שמע מינה נמי אמרה ופי' טעמו והש"ס קבעינן בגמרן זה מ"ט דרב חסדא אי נמי מגיטו שרב הונא רגיל לשנות כדאמר בגיטין (דף ז.). חסדא שמך ומחסדאין מילך ובמסכת שבת (דף פב.) מ"ט לן חסדא דמחדדן שמעתתיה: גבי רב חסדא דמחדדן שמעתתיה: **מה חצות שאין עושה לינה כו'.**

ורבה לטעמיה דאית ליה בשמנין אין ליום מועלת בראשו של מזבח ולית ליה ק"ו דרב חסדא דאיכא למיפרך מה לחצות שכן עושה עיכול בראשו של מזבח דשם פקע לן יחזיר תמר בעמוד השחר שאין ליום פוסלת בראשו של מזבח כך אמר ר' יוסף ה"ה רב אמר אין בהן עיכול לעולם. מתקיף לה רב יוסף ומאן לימא לן דחצות בראש המזבח משויא להו עיכול דילמא כל היכא דמשכחא להו משויא להו עיכול [א] שלחו מתם הלכתא כרב יוסף איתמר נמי א"ר חייא בר אבא [ב] אפירשו קודם חצות והחזירן אחר חצות לא נהנין ולא מועלין וכן תנא בר קפרא פירשו קודם חצות והחזירן לאחר חצות יוצאין מידי מעילה א"ל רב פפא לאביי וכי מאחר דשלחו מתם הלכתא כרב יוסף וא"ר חייא בר אבא וכן תני בר קפרא רבה ורב חסדא במאי פליגי אמר ליה בשמנים בעא מיניה רבא מרבה [ג] לינה מועלת בראשו של מזבח או אינה מועלת בראשו של מזבח היכי דמי אילימא דלא ירדו השתא לנו בעזרה אמרת דלא ירדו בראשו של מזבח מיבעיא ואלא [ד] דירדו לשלחן מדמינן לה דתנן [ה]אפילו הן על השלחן ימים רבים אין בכך כלום או דילמא לקרקע [ו] מדמינן א"ל [ז]אין לינה [ח] בראשו של מזבח קיבלה מיניה או לא ת"ש דאיתמר איברים שלנו בעזרה מקטר [ט] והולך כל הלילה [י]לן בראשו של מזבח מקטר והולך לעולם ירדו רבה אמר יעלו רבא אמר [יא]לא יעלו ש"מ לא קיבלה מיניה ש"מ: [ב]תנו רבנן [1]הנוגע במזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין ת"ל [2]את [ג] המזבח כלי שרת מניין ת"ל [3]כל [ד] הנוגע בהם יקדש [ה]בעא מיניה ר"ל מר"י [ו]כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין א"ל תניתוה כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן כך כלים מקדשין [ז] א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי [יב]א"ר יוחנן משום ר' יוסי בר' חנינא

אמרי בי רב מ"ט דרב חסדא. מע"ג דאמרי בי רב [ט] רב הונא ורב חסדא תלמידו [י] שמע מינה נמי אמרה ופי' טעמו והש"ס קבעינן בגמרן זה מ"ט דרב חסדא אי נמי מגיטו שרב הונא רגיל לשנות כדאמר בגיטין (דף ז.). חסדא שמך ומחסדאין מילך ובמסכת שבת (דף פב.) מ"ט לן חסדא דמחדדן שמעתתיה: גבי רב חסדא דמחדדן שמעתתיה: **מה חצות שאין עושה לינה כו'.**

ורבה לטעמיה דאית ליה בשמנין אין ליום מועלת בראשו של מזבח ולית ליה ק"ו דרב חסדא דאיכא למיפרך מה לחצות שכן עושה עיכול בראשו של מזבח דשם פקע לן יחזיר תמר בעמוד השחר שאין ליום פוסלת בראשו של מזבח כך אמר ר' יוסף ה"ה רב אמר אין בהן עיכול לעולם. מתקיף לה רב יוסף ומאן לימא לן דחצות בראש המזבח משויא להו עיכול דילמא כל היכא דמשכחא להו משויא להו עיכול [א] שלחו מתם הלכתא כרב יוסף איתמר נמי א"ר חייא בר אבא [ב] אפירשו קודם חצות והחזירן אחר חצות לא נהנין ולא מועלין וכן תנא בר קפרא פירשו קודם חצות והחזירן לאחר חצות יוצאין מידי מעילה א"ל רב פפא לאביי וכי מאחר דשלחו מתם הלכתא כרב יוסף וא"ר חייא בר אבא וכן תני בר קפרא רבה ורב חסדא במאי פליגי אמר ליה בשמנים בעא מיניה רבא מרבה [ג] לינה מועלת בראשו של מזבח או אינה מועלת בראשו של מזבח היכי דמי אילימא דלא ירדו השתא לנו בעזרה אמרת דלא ירדו בראשו של מזבח מיבעיא ואלא [ד] דירדו לשלחן מדמינן לה דתנן [ה]אפילו הן על השלחן ימים רבים אין בכך כלום או דילמא לקרקע [ו] מדמינן א"ל [ז]אין לינה [ח] בראשו של מזבח קיבלה מיניה או לא ת"ש דאיתמר איברים שלנו בעזרה מקטר [ט] והולך כל הלילה [י]לן בראשו של מזבח מקטר והולך לעולם ירדו רבה אמר יעלו רבא אמר [יא]לא יעלו ש"מ לא קיבלה מיניה ש"מ: [ב]תנו רבנן [1]הנוגע במזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין ת"ל [2]את [ג] המזבח כלי שרת מניין ת"ל [3]כל [ד] הנוגע בהם יקדש [ה]בעא מיניה ר"ל מר"י [ו]כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין א"ל תניתוה כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן כך כלים מקדשין [ז] א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי [יב]א"ר יוחנן משום ר' יוסי בר' חנינא

[להם] פדיון ומס משקדש [כ] בכלי נטמאו אין להם פדיון: **ג"ל תניתוה.** במקדשין ואין להם פדיון: **ג"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי.** ולא לענין פדיון: **ושקבלו פסולין וזרקו את דמו.** מס עלה הכשר לו ירד: **מאי ואו שקיבלו**

תירץ מתחילה לפי שברצתו כי נמי כלי שרת מקדש שלא נזמנו שאני שולחן דאינו נפסל עליו בלנ בשום ענין דעל [ל] כרחין שום פסוק יש על דבר זה שאינו נפסל אפילו כי נפסל בהלכתו: הגה"ה [לא] **כבש מנין.** (ליל נט.) עזרה מקדשת כמזבח ממאי מיקטיר את לרבויי כבש הא כיון דירד ע"ג רלפה יעלה כ"ש כבש וי"ל דשמא הא דעזרה מקדשת כמזבח היינו כשיכין להקטיר עליה מבעוד יום **כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין.** פי' בקונטרס דלענין פדיון נעי ג"ל תניתוה כו' ג"ל לכתחלה ליקרב קמיבעיא לי ופשיט דמקדש מקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי נינהו אקבלו פסולין וזרקו פסולין דמשום זרקו פסולין אם עלו לו ירדו הא אם זרקוהו כשריס לכתחלה יעלו מיבעיס זריקה מעלייתא היא אף על גב דקבלוהו פסולין כלי שרת אקבלו דו הכי מקדשא פסולין לכתחלה ליקרב ולזרק כך פירש בקונטרס ותימה לפי' דג"כ תיקשי ליה מתני' [פד.] הלן והיולא והטמא שנאחז חוץ לזמנו וחוץ למקומו כו' אם עלו לו ירדו משמע הא לכתחלה לא יעלו ומע"ג דנתקבל הכי בכשרות בכלי שרת דהא לא חיירי מידי דנתקבל בפסול וזרק בפסול ועוד [לב] לן דמה ויליף לה דמה ונטמא דמה תמתי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחלה ליקרב ולריך לחלוק כל הני גבון שיאנן עתה בכלי חול דסוס ליה כידלו וכן נתערב כזה הפסולין לחמר יפסל לגמרי מיירי בהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:) המנחות

קבלו פסולים כלי שרת מקדש הכי ליקרב לכתחלה אבל המיוחדים לכתחלה לא יעלו אם עלו לו ירדו, אי נמי זרקו לכתחלה כלאי עלו על המזבח לכתחלה לא יעלו אם עלו לו ירדו אבל לכתחלה לא יעלו אם עלו לו ירדו, אי נמי זרקו